

Τι είναι μια εσωτερική σχολή;

υπό Αλίκης Α. Μπέιλη

Οι αποκαλούμενες εσωτερικές σχολές σήμερα είναι πολλές. Είναι όλες τους σχετικά σύγχρονες και δημιουργήθηκαν τα περασμένα περίπου εξήντα χρόνια. Δεν αναφέρομαι εδώ στην μία Εσωτερική Σχολή που από πάντα υπήρχε, η οποία υπάρχει σε κάθε μέρος του κόσμου, δεν έχει όνομα, δεν αντιπροσωπεύεται από εξωτερική οργάνωση και δεν έχει αναγνωρισμένους ηγέτες. Αυτή, η μόνη αληθινή σχολή, ανταποκρίνεται προαιώνια στις ανάγκες των ερευνητών, όσων ανά τους αιώνες ζήτησαν να εισέλθουν στα μυστήρια, κι έγιναν αποδεκτοί, αφού εκπλήρωσαν τις απαιτήσεις των. Αναφέρομαι στα πολλά μυστικιστικά, μεταφυσικά, θεοσοφικά, Ροδοσταυρικά και αποκρυφιστικά τάγματα, τα οποία υπάρχουν παντού. Οι οργανώσεις αυτές αποτελούνται από ομάδες ανθρώπων με αφοσιωμένη πνευματική πρόθεση, που ζωογονούνται από μεγάλο πόθο και συγκεντρώνονται γύρω από κάποιο δάσκαλο ή σύστημα διδασκαλίας. Ο δάσκαλος τους δίνει με το δικό του ιδιαίτερο τρόπο ερμηνείες, απόκρυφες πληροφορίες, τονίζει την ανάγκη δημιουργίας χαρακτήρα και αγνότητας στη ζωή και υποδείχνει την ανάγκη να ακολουθήσουν την Ατραπό και (συνήθως) αναγορεύεται σε ανώτατη αυθεντία.

Αυτή η φάση της ιστορίας του εσωτερισμού, υπήρξε καλή ως προπαρασκευαστική εργασία. Εφερε στην προσοχή του ευρύτερου κοινού τη φύση της μυστικής δοξασίας, της εσωτερικής διδασκαλίας και της εσωτερικής διακυβέρνησης του κόσμου. Επίσης το γεγονός της ύπαρξης των Διδασκάλων της Σοφίας, όπως εργάζονται στην πλανητική Ιεραρχία κάτω από την καθοδήγηση του Χριστού, που παρουσιάστηκε εκτεταμένα, είτε με όρους της ορθόδοξης θεοσοφίας, είτε της Ινδουιστικής μεταφυσικής θεωρίας, είτε της Χριστιανικής ορολογίας. Κι έτσι μεταδόθηκε πολλή γνώση. Όμως οι περίπλοκες περιγραφές σχετικά με τις διαδικασίες της θείας δημιουργίας και την επακόλουθη εκδήλωση του Θεού, μπορεί μεν να προκαλούν μεγάλη διανοητική διέγερση και διανοητική ανέλιξη, αλλά συχνά φέρνουν ελάχιστη αληθινή κατανόηση. Οι εσωτερικές σχολές καταγίνονται με την προαγωγή της ανάπτυξης της κατανόησης. Προς τούτο παραδίδουν ορισμένους στοιχειώδεις κανόνες, που αποβλέπουν κυρίως στον εξαγνισμό της συναισθηματικής - θυμικής φύσης. Δίδουν πληροφορίες περί των διαφόρων πεδίων, των δημιουργικών πυρών, των διαφοροποιήσεων της ύλης, κι επίσης για τις διάφορες επαδικότητες, οι οποίες ρυθμίζουν τη ζωή, τη συνείδηση και τη μορφή. Τίποτε όμως από όλα αυτά δεν αποτελεί εσωτερική διδασκαλία. Διδάσκουν την αφοσίωση στους Διδασκάλους, τους οποίους όμως παρουσιάζουν με όχι και τόσο ικανοποιητικό τρόπο. Περιγράφουν αυτούς τους Διδασκάλους σαν τάχα να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τον δάσκαλο του ομίλου, και οι προσωπικοί φίλοι του δασκάλου πληροφορούνται συχνά ότι τάχα έγιναν δεκτοί από το Διδάσκαλο στις εσώτερες τάξεις των μαθητών Του. Δημιουργείται έτσι μέσα σε αυτούς τους ομίλους, σχεδόν χωρίς εξαίρεση, ένα στενό κύκλωμα αφοσιωμένων οπαδών του δασκάλου. Πάνω σε αυτούς τους αφοσιωμένους οπαδούς ο δάσκαλος βασίζεται, υπολογίζοντας ότι θα υπακούουν τυφλά στον ίδιο αλλά στις εντολές του Διδασκάλου, που υποτίθεται ότι τις διαβιβάζει ο δάσκαλος, κι όλα αυτά παραβιάζοντας τον αποκρυφιστικό νόμο, σύμφωνα με τον οποίο, ποτέ ο Διδάσκαλος δεν εκδίδει εντολές, ούτε αναμένει υπακοή.

Σήμερα, ο μέσου τύπου εσωτερικός όμιλος αποτελεί μια κλειστή οργάνωση, περιοριστική ως προς το ποιοι μπορούν να γίνουν μέλη της, υποθάλλει ένα νοσηρό αίσθημα μυστηρίου και παρουσιάζει μόνο μισές αλήθειες, που εξυπηρετούν δηλαδή κάποιο άλλο σκοπό, αντί να επαληθεύουν την ύπαρξη του πραγματικού.

Επομένως, γίνεται φανερό ότι δεν υπάρχει ακόμα καμιά αληθινά εσωτερική Σχολή. Η εμφάνιση αυτών των Σχολών παραμένει ακόμα μια ελπίδα. Όμως φθάσαμε πλέον στο σημείο να μπορεί να γίνει η κατάλληλη προπαρασκευή για την εμφάνιση τους .

Τα πιο πάνω δεν συνιστούν καταγγελία της αρκετά αφοσιωμένης μεν, αλλά μη αρκούντως εμπνευσμένης υπηρεσίας. Οι μαθητές πρέπει ν' αναγνωρίσουν ότι οι σχολές με τις οποίες είναι εξοικειωμένοι έχουν απλώς προπαρασκευαστική φύση. Είναι γεμάτες από λάθη, βασίζονται στις αδυναμίες και τη δύναμη του δασκάλου που τις ίδρυσε. Γι αυτό χρωματίζονται από υπερτονισμό προσωπικότητας, απαιτήσεις υπακοής και σε άσχημα εφαρμοσμένη και κακοχωνεμένη διδασκαλία. Εντούτοις όμως υπήρξαν χρήσιμες ως οδοδείκτες του μέλλοντος.

Ο χρόνος δεν ήταν ώριμος για την εμφάνιση των αληθινών εσωτερικών Σχολών. Η ανθρωπότητα δεν ήταν έτοιμη. Όμως σήμερα πλέον βρίσκονται υπάρχον αρκετοί νοήμονες άνδρες και γυναίκες προκειμένου να δικαιολογείται ο σχηματισμός ακόμη περισσότερο προχωρημένων σχολών εκπαίδευσης. Αυτές θα θέσουν τα θεμέλια εκείνων των μελλοντικών Σχολών, οι οποίες – σύμφωνα με το Νόμο της Εξέλιξης – θα κάνουν την εμφάνιση τους. Οι εσωτερικές σχολές δεν αποτελούν εξαίρεση στην πορεία της εξέλιξης και πάντοτε εμφανίζονται σε ανταπόκριση της αναζήτησης του ανθρώπου, όταν η διανοητική του ανάπτυξη τις χρειάζεται. Τα προσεχή εβδομήντα χρόνια θα δουν την ίδρυση των νέων σχολών. Αυτές που λειτουργούν σήμερα μπορούν ν' αρχίσουν να προετοιμάζουν το έδαφος, ν' απορρίπτουν τα μη ουσιώδη και να ξεχωρίζουν τις αλήθειες που είναι πραγματικό απόκρυφες και να οραματίζονται συνεπώς με διαύγεια το στόχο της εσωτερικής εξάσκησης. Αυτό δεν το έκαναν ακόμα. Θα πρέπει να κατανοηθεί ο τύπος της ασκητικής στην οποία θα υποβάλλεται ο νεόφυτος στο μέλλον και θα του μεταδίδεται η ορθή τεχνική. Όλα αυτά χρειάζεται να μετακινηθούν προς ένα ανώτερο επίπεδο από ότι σήμερα. Η διδασκαλία πρέπει να απαλλαγεί από την τωρινή της θεολογική τάση και τις αυταρχικές της δοξασίες. Τέτοιου τύπου δογματισμούς εκδηλώνουν πολλές αποκρυφιστικές σχολές - τόσο τα εσώτερα τμήματά τους, όσο και τα διάφορα, πιο εξωτερικά, παραρτήματα τους.

Θα εμφανιστούν αργότερα δάσκαλοι, οι οποίοι θα έχουν πραγματική κατανόηση της πνευματικής φύσης της αυθεντίας. Αυτή δε θα βασίζεται σε τίποτε προσωπικές αξιώσεις και σε μυστήρια, αλλά σε βίο σύμφωνο προς τα ανώτερα ιδανικά και βασιζόμενο στην παρουσίαση διδασκαλίας, που θα εφελκύει τόσο το σεβασμό, όσο και την ενορατική ανταπόκριση του μαθητή. Ο δάσκαλος του μέλλοντος θα δείχνει απλώς τον Δρόμο, θα βαδίζει την Οδό μαζί με τον μαθητή, και θα δίνει έμφαση στους αρχαίους κανόνες, πλην όμως υπό τις νέες τους ερμηνείες. Δε θα στέκεται πλέον (όπως συμβαίνει συχνά σήμερα) μεταξύ του ομίλου και του φωτός ή μεταξύ του ζηλωτή και του Διδασκάλου.

Αυτές οι προπαρασκευαστικές σχολές βρίσκονται ήδη στη διαδικασία του σχηματισμού τους και η ίδρυση της Σχολής Αρκέην το 1923 αποτελούσε τμήμα αυτής της πνευματικής προσπάθειας. Από αυτές τις πρωτοπόρες σχολές θα αναδυθεί, νωρίς στον ερχόμενο αιώνα η πρώτη από τις αληθινές Σχολές Μύησης.

Μέχρι τώρα, οι λεγόμενες εσωτερικές σχολές ασχολούνταν με ζηλωτές. Πάνω στην Ατραπό της Δοκιμασίας ή της Εξάγνισης. Οι σχολές που σχηματίζονται τώρα, όπως η Σχολή Αρκέην, στοχεύουν στην εκπαίδευση μαθητών προκειμένου να προετοιμαστούν να βαδίσουν την Ατραπό της Μαθητείας και να έρθουν – κάποια στιγμή στο μέλλον – σε άμεση επαφή με τους Διδασκάλους. Οι νέες σχολές που θα εμφανιστούν τον ερχόμενο αιώνα, θα δέχονται μαθητές και θα τους προετοιμάζουν να βαδίσουν την Ατραπό της Μύησης. Εχουμε έτσι μια βαθμιαία, ενιαία προσπάθεια, την ευθύνη της οποίας έχουν οι Διδάσκαλοι. Οι σχολές που τώρα σχηματίζονται για να εκπαιδεύουν μαθητές, είναι *ενδιάμεσης φύσης* κι έχουν σαν στόχο να

γεφυρώσουν το χάσμα μεταξύ των εξωτερικών σχολών του παρελθόντος και των αληθινών σχολών που θα φανούν αργότερα. Αυτό τα γεγονότα θα μπορούσαν να συνοψιστούν ως εξής:

1. Εσωτερικές σχολές του ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Αυτές είναι οι σχολές με τις οποίες είμαστε πολύ εξοικειωμένοι, όπως είναι οι εσώτερες σχολές πολλών θεοσοφικών ομίλων, οι τάξεις των Ροδοσταύρων, και οι αναρίθμητες μυστικιστικές και μεταφυσικές οργανώσεις. Είναι ορισμένως εξωτερικής φύσης, αλλά είναι χρήσιμες, γιατί προκαλούν το ενδιαφέρον του κοινού. Μεταδίδουν πολύ χρήσιμες πληροφορίες για τους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης – το φυσικό κόσμο, τον κόσμο των συναισθημάτων και τον νοητικό κόσμο. Ορισμένως είναι κατάλληλες για νεόφυτους πάνω στην Δοκιμαστική Ατραπό. Αφορούν στην προσέγγιση προς τον Θεό, μέσον της γραμμής της καρδιάς.

2. Εσωτερικές σχολές του ΠΑΡΟΝΤΟΣ

Οι σχολές που τώρα σχηματίζονται, διαθέτουν περισσότερη εσωτερική γνώση, που την έχουν αφομοιώσει κι εφαρμόσει. Αρκετά ακόμη παραμένουν θεωρίες, αλλά πάντα η θεωρία πρέπει να προηγείται της πρακτικής. Αυτές οι σχολές θα προωθήσουν τη διδασκαλία πιο πέρα από το σημείο που είχαν φτάσει οι προηγούμενες σχολές, και θα την μεταφέρουν έξω από τους τρεις κόσμους, μέσα στο βασίλειο της ψυχής. Θα πραγματευτούν στον κόσμο των αποκρυφιστικών αξιών και θα είναι νοητικής φύσης, θέτοντας την έμφαση πάνω στη γνώση του Θεού, κι όχι απλώς στο αίσθημα που δημιουργεί η συναίσθηση της θειότητας. Τα ανώτερα αποτελέσματα στα οποία έφθαναν οι παλιές σχολές, ήταν η ολοκλήρωση της προσωπικότητας κι έκαναν πραγματική την ουσιώδη δυαδικότητα του μυστικιστή. Οι νέες σχολές έχουν στόχο μια ανώτερη συγχώνευση - εκείνη μεταξύ της ολοκληρωμένης προσωπικότητας και της Ψυχής. Αποκαλύπτουν ότι πίσω από τη δυαδικότητα του μυστικιστή (κι αυτό είναι αναγκαίο στάδιο) υπάρχει το αποκρυφιστικό γεγονός της ταύτισης με το θείο.

3. Εσωτερικές σχολές του ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Αυτές οι σχολές θα είναι αληθινά εσωτερικές, γιατί η ανθρωπότητα θα είναι τότε έτοιμη. Θα εφελκείται και θα εξασκείται η ανώτερη συνειδητότητα του μαθητή. Θα διδάσκεται πως να εργάζεται συνειδητά πάνω σε πνευματικά επίπεδα και να δρα σαν ψυχή στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης, μέσον μιας ιδιαίτερα νοήμονος προσωπικότητας. Οι μαθητές θα προετοιμάζονται για μύηση και οι μνημένοι θα εξασκούνται να λάβουν τις ανώτερες μεγάλες μυσείες. Η έμφαση θα δίδεται πάνω στον ορθό χειρισμό των ενεργειών και δυνάμεων, στη σοφία, ως αποτέλεσμα της εφαρμοσμένης γνώσης και στο έργο και τα σχέδια της Ιεραρχίας. Θα αναπτύσσεται η ενόραση και θα επιτελείται μια ακόμα πιο υψηλή συγχώνευση - μεταξύ του πνευματικού ανθρώπου και του Παγκόσμιου Ενός.

Θα ήθελα να κατατάξω τα όσα έχω να αναφέρω για τις σχολές, στα εξής θέματα:

- I. Μερικοί ορισμοί του εσωτερισμού.
- II. Πως σχηματίζεται μια εσωτερική Σχολή.
- III. Οι θεμελιώδεις αλήθειες που διδάσκονται στις νέες σχολές.

Μια μελέτη αυτών των θεμάτων θα μας βοηθήσει να γνωρίσουμε τι είναι εσωτερική διδασκαλία και θα μας κάνει ικανούς να εργαζόμαστε σαν εσωτεριστές, αφού εξασκηθούμε

κατάλληλα και μάθουμε να βαδίζουμε ορθά την ΟΔΟ. Οι ηγέτες και δάσκαλοι, στις τωρινές φερόμενες ως εσωτερικές σχολές, οφείλουν να αντικρίσουν τα γεγονότα, όσο σκληρό κι αν είναι αυτό. Αν είναι αληθινοί και ειλικρινείς, θα το κάνουν με ευχαρίστηση και θα προσαρμοστούν στις ανάγκες των καιρών. Θα εκτιμήσουν ορθά τη θέση τους στην εξελικτική κλίμακα κι έτσι θα αποφασίσουν που πρέπει να στρέψουν τις προσπάθειες τους. Δεν μπορεί τίποτε να σταματήσει τα Ιεραρχικά σχέδια, όπως περιγράφονται πιο πάνω. Εκείνοι που δεν θα μπορούν ν' αντικρίσουν τους εαυτούς τους και να εκτιμήσουν το έργο τους στις αληθινές του διαστάσεις και αξία, θα δουν τις σχολές τους να διαλύονται, και αυτό φαίνεται πως συμβαίνει παντού σήμερα. Εκείνοι που μπορούν να αντιληφθούν την κατάσταση και να καταγράψουν το όραμα του μέλλοντος, θα προχωρήσουν προς αύξηση της χρησιμότητά τους, σε ριζική ανασυγκρότηση και πιο εκτεταμένη υπηρεσία.

I. Μερικοί ορισμοί του εσωτερισμού

Οι λέξεις "εσωτερικός" και "απόκρυφος" υποδηλώνουν εκείνο που είναι "κρυμμένο". Υποδείχνουν εκείνο που βρίσκεται πίσω από το εξωτερικό φαινόμενο και υποδηλώνουν τα αίτια, τα οποία προκαλούν την εμφάνιση και τ' αποτελέσματα. Επισημαίνουν το λεπτότερο κόσμο των ενεργειών και δυνάμεων, που καλύπτουν και υποκρύπτουν όλες οι εξωτερικές μορφές. Έχουν να κάνουν με εκείνο που πρέπει να γίνει γνωστό, προτού αναπτυχθεί η συνείδηση του μνημένου.

Στο παρελθόν η έμφαση δινόταν στις υποκειμενικές, αλλά όμως υλικές δυνάμεις (κρυμμένες μέσα στο ανθρώπινο ον), και συχνά στις ψυχιστικές δυνάμεις, όπως η ψυχόραση και η ψυχακή, που ο άνθρωπος συμμερίζεται από κοινού με τα ζώα. Στις παλιές σχολές δόθηκε τεράστια έμφαση στη φυσική αγνότητα και αφορά στην κάθαρση των μορφών, δια μέσου των οποίων πρέπει να εκδηλωθεί η ψυχή. Αυτή η κάθαρση όμως δεν είναι εσωτερικής φύσης και δεν συνιστά ένδειξη εσωτερικής ή πνευματικής ανέλιξης. Είναι μόνον ένα πολύ αναγκαίο προκαταρκτικό στάδιο. Μέχρι να ανυψωθεί η κάθαρση αυτή, δεν είναι δυνατόν να γίνει πιο προχωρημένο έργο. Οι φυσικές πειθαρχήσεις χρειάζονται και είναι χρήσιμες και πρέπει να βρουν τη θέση τους σε όλες τις σχολές για νεοφύτους. Μέσα από αυτές ο νεόφυτος εδραιώνει συνήθειες αγνότητας και δομεί τον τύπο του σώματος που είναι απαραίτητο για το μαθητή όταν αρχίζει το αληθινό εσωτερικό έργο.

Αυτή η στοιχειώδης εκγύμναση καθιστά ικανό το νεόφυτο να μετατοπίσει τη συνείδηση του έξω από τον απτό κόσμο της καθημερινής ζωής, μέσα στους λεπτοφύστερους κόσμους των δυνάμεων της προσωπικότητάς του. Αποκτά επίγνωση των ενεργειών με τις οποίες πρέπει να ασχολείται και αισθάνεται αμυδρώς εκείνο που βρίσκεται πίσω από αυτές - την ψυχή στο δικό της κόσμο. Το βασίλειο του Θεού.

Οι νέες σχολές απασχολούνται με περισσότερο εσωτερικές αξίες. Εκγυμνάζουν τον μαθητή να εργάζεται ως ψυχή στους τρεις κόσμους, και τον προετοιμάζουν να εργάζεται στον όμιλο κάποιου Διδασκάλου σαν ένας αποδεδειγμένος μαθητής. Οι πιο πολλές σχολές, που ανήκουν στην παλιά τάξη, αγνόησαν το στάδιο της ολοκλήρωσης της προσωπικότητας και της γνωστικής διαβίωσης στους τρεις κόσμους, μέσα στους οποίους χρειάζεται ο αρχάριος να βρει καθοδήγηση. Αντί αυτών, μετέδωσαν στον αρχάριο τη δελεαστική προσδοκία μιας επαφής με κάποιο Διδάσκαλο καθώς και τον όμιλο του Διδασκάλου, πριν καν καταφέρει να είναι ένα εναρμονισμένο πρόσωπο, όταν δηλαδή ίσα που θα άξιζε να λέγεται νοήμων, και προτού αποκαταστήσει επαφή με την ψυχή. Έμφαση έδιναν δινόταν, και εξακολουθεί να δίνουν, στην ευλάβεια, την αφοσίωση πρώτα στον δάσκαλο, μετά την αφοσίωση στον Διδάσκαλο, και τέλος στην σταθερή απόφαση να του αξίζει να του αποδίδεται ο τίτλος του "μαθητή", ώστε να μπορέσει κάποτε να πει «γνωρίζω τον τάδε ή τον δείνα Διδάσκαλο». Ταυτόχρονα όμως δεν

προσφέρεται στον αρχάριο κάποια αληθινή ιδέα σχετική με τη μαθητεία η για τις ευθύνες της. Οι νέες σχολές, που τώρα σχηματίζονται, μεταδίδουν πολύ διαφορετικές ιδέες στους σπουδαστές τους και προσφέρουν πολύ διαφορετικές τεχνικές εκγύμνασης.

1. Εσωτερική σχολή είναι εκείνη που διδάσκει πώς να σχετίζεται η ψυχή, ο πνευματικός άνθρωπος, προς την προσωπικότητα. Αυτή είναι η σπουδαιότερη γραμμή προσέγγισης για τον σπουδαστή και η επαφή με την ψυχή αποβαίνει η πρώτη του μεγάλη προσπάθεια. Αρχίζει να γνωρίζει τον εαυτό του και αγωνίζεται να εργαστεί σαν μια συνειδητή ψυχή. Οχι απλώς σαν δραστήρια προσωπικότητα. Μαθαίνει να ελέγχει και να κατευθύνει την κατώτερη φύση δια μιας τεχνικής και κατανόησης της σύστασης της φύσης της, ώστε δι αυτής να διαχύνει το φως, την αγάπη και τη δύναμη της ψυχής. Μέσον ευθυγράμμισης, συγκέντρωσης κι διαλογισμού, εδραιώνει μια διαρκή επαφή με το ενδόμυχο πνευματικό του όν, και τότε πια είναι έτοιμος να γίνει ένας χρήσιμος υπηρέτης της ανθρωπότητας.
2. Μια εσωτερική σχολή συνιστά επέκταση, στον εξώτερο φυσικό κόσμο, του εσώτερου ομίλου ή Ασραμ κάποιου Διδασκάλου. Όπως ακριβώς ο μαθητής, ως άτομο, διδάσκεται πως να λογίζεται αγωγός της ψυχής, και προμαχώντας της συνείδησης του Διδασκάλου, έτσι και η αληθινή εσωτερική σχολή συνιστά το προπύργιο ενός υποκειμενικού πνευματικού ομίλου η Ασραμ, που ορίζεται και εντυπώνεται από τον Διδάσκαλο, όπως ακριβώς ο μαθητής εντυπώνεται από την ψυχή του. Συνεπώς, όμιλος σαν κι αυτόν βρίσκεται σε στενή σχέση με την Ιεραρχία.
3. Μια αληθινά εσωτερική σχολή εργάζεται πάνω σε τέσσερα επίπεδα υπηρεσίας και εμπειρίας. Αυτό επιτρέπει στον μαθητή να πραγματοποιήσει μια πλήρη προσέγγιση προς την ανθρωπότητα και να χρησιμοποιήσει όλον τον εξοπλισμό του. Στις πραγματικές πνευματικές σχολές, όπως τις επιδοκιμάζουν και τις εγκρίνουν οι Διδάσκαλοι, διδάσκεται η υπηρεσία στην ανθρωπότητα κι όχι η ανάγκη του μαθητή να βρίσκεται σ' επαφή με κάποιον Διδάσκαλο, όπως συμβαίνει με τις πιο πολλές εσωτερικές σχολές της παλιάς τάξης. Η επαφή με τον Διδάσκαλο εξαρτάται από το μέτρο και την ποιότητα της υπηρεσίας που προσέφερε ο μαθητής στους συνάνθρωπους του. Αυτό είναι ένα σημείο που συχνό παραβλέπουν οι δάσκαλοι, οι οποίοι δίνουν έμφαση στην προσωπική επίτευξη του ατόμου και στην ατομική τελειότητα. Οι νέες σχολές, που τώρα σχηματίζονται, απασχολούνται με την εκγύμναση των ανθρώπων, προκειμένου να ανταποκρίνονται στις παγκόσμιες ανάγκες και να υπηρετούν πνευματικά, πάνω στα εξής τέσσερα επίπεδα συνειδητής δραστηριότητας:
 - α. Σε επίπεδο εξωτερικού κόσμου. Ο μαθητής διδάσκεται να ζει φυσιολογικά, πρακτικά, αποτελεσματικά και πνευματικά στον κόσμο της καθημερινότητας. Ουδέποτε είναι παράξενος η ασταθής.
 - β. Σε επίπεδο του κόσμου της σημασίας. Ο μαθητής διδάσκεται τα αίτια και την προέλευση των συνθηκών και των γεγονότων, τόσο των προσωπικών όσο κι των παγκοσμίων. Εκγυμνάζεται κατά τρόπον ώστε να ενεργεί ως διερμηνευτής των γεγονότων και να λειτουργεί ως κομιστής φωτός.
 - γ. Σε επίπεδο ψυχής, πάνω στο δικό της κόσμο. Αυτό καθιστά τον μαθητή αγωγό θείας αγάπης, γιατί η φύση της ψυχής είναι αγάπη. Θεραπεύει και εμπνέει τον κόσμο.
 - δ. Σε επίπεδο Ασραμ ή του ομίλου του Διδασκάλου του. Διδάσκεται πως να συνεργάζεται με το Ιεραρχικό Σχέδιο όπως του αποκαλύπτεται σιγά-σιγά και πως να φτάσει στη γνώση, που θα του επιτρέψει να κατευθύνει μερικές από τις ενέργειες, οι οποίες καθορίζουν τα παγκόσμια γεγονότα. Με αυτό τον τρόπο προωθεί τους σκοπούς του εσώτερου ομίλου, με τον οποίο συνδέεται. Κάτω από την έμπνευση του Διδασκάλου

και της ομάδας Του των εργαζόμενων μαθητών και μνημένων, κομίζει στην ανθρωπότητα καθοριστική γνώση για την Ιεραρχία. .

4. Μια εσωτερική σχολή εκγυμνάζει τον μαθητή για ομαδικό έργο. Τον διδάσκει να εγκαταλείπει τα σχέδια της προσωπικότητας για χάρη του ομαδικού σκοπού - ο οποίος στοχεύει στην υπηρεσία προς την ανθρωπότητα και την Ιεραρχία. Μετέχει σε ομαδικές δραστηριότητες και - χωρίς να χάνει τίποτα από την προσωπική και ιδιαίτερη του ταυτότητα - γίνεται ένας αφιερωμένος συνεργάτης στο Σχέδιο, χωρίς να επικρατεί πλέον καμιά σκέψη του χωριστικού εαυτού.
5. Μια εσωτερική σχολή δεν θεμελιώνεται πάνω στην αυθεντία ή στην απαίτηση κάποιου δασκάλου για αναγνώριση και υπακοή. Δεν βασίζεται στους ισχυρισμούς κάποιου, συνήθως ασήμαντου προσώπου, ότι είναι τάχα μνημένος και, ως εκ της ιδιότητός του, εξουσιοδοτημένος να μιλά από καθέδρας. Η μόνη αυθεντία που αναγνωρίζεται είναι εκείνη της ίδιας της αλήθειας, που γίνεται αντιληπτή εννοιακά και στη συνέχεια υποβάλλεται στην διανοητική ανάλυση, και ερμηνεία του μαθητή. Ο μαθητής που (υπό την έμπνευση κάποιου Διδασκάλου) ιδρύει κάποια εσωτερική σχολή, δεν έχει καμιά απολύτως εξουσία άλλη, εκτός από εκείνη πάνω στην ίδια του τη ζωή, την οποία οφείλει να την βιώνει όσο γίνεται πιο κοντά στην αλήθεια και στο μέτρο της αλήθειας που ο ίδιος μπορεί να παρουσιάσει στον όμιλό του. Η υπακοή που αναπτύσσεται στον όμιλο των μαθητών του μπορεί να είναι μονάχα η αναγνώριση της κοινής ευθύνης, η ενωμένη πίστη στους σκοπούς και τις επιδιώξεις του ομίλου, όπως διατυπώνονται από τον ηγέτη του ομίλου, (οι οποίες όμως απλώς προτείνονται από αυτόν και δεν έχουν το χαρακτήρα εντολών). Η τυχόν διατύπωση τίποτε δηλώσεων αυθεντίας, που προέρχονται από τον δάσκαλο του ομίλου, ή τυχόν απαίτηση εκ μέρους του για αναγνώριση, ή για ασυζητητί υπακοή και πίστη προς αυτόν των οπαδών του, αποκαλύπτει ότι αυτός είναι νεόκοπος και μόλις ένας ζηλωτής, απλώς έντιμος και με καλή πρόθεση. Αποδεικνύει δηλαδή ότι δεν είναι ένας Μαθητής, επιφορτισμένος με κάποιο Ιεραρχικό Έργο.
6. Εσωτερικός όμιλος είναι εκείνος στον οποίο δίνεται μέριμνα για την ολόπλευρη ανάπτυξη του μαθητή. Η δημιουργία του καλού χαρακτήρα και της ανιδιοτελούς έφεσης θεωρείται ότι ήδη υπάρχουν ως αναγκαίες συνθήκες, αλλά δεν δίνεται μεγάλη έμφαση στις συνήθειες αρετές ή την αγνότητα βίου, την καλοσύνη, την ευγένεια και την μη αυταρχικότητα. Αυτές οι ιδιότητες θεωρούνται θεμελιώδη χαρακτηριστικά και ότι υπάρχουν οπωσδήποτε ως ένα βαθμό τουλάχιστον. Όμως η πιο περαιτέρω ανάπτυξη τους συνιστά πρόβλημα που αφορά τον ίδιο τον μαθητή κι όχι τον δάσκαλο και τον όμιλο. Δίνεται βάρος στη διανοητική ανάπτυξη ούτως ώστε ο μαθητής να μπορέσει να είναι νοήμων, αναλυτικός (όχι όμως και επικριτικός) και κάτοχος ενός πλούσιου και καλώς διευθετημένου νοητικού εξοπλισμού. Η Κεφαλή και η Καρδιά θεωρούνται ισότιμα θείες. Η Ιεραρχία εργάζεται πάνω στις καταστάσεις συνείδησης των ανθρώπων παντού, όλων των τάξεων, φυλών και εθνών και έτσι οι μαθητές εξασκούνται να εργάζονται κατά τον ίδιο τρόπο, ούτως ώστε τελικά και οι ίδιοι να καταστούν κάποτε Διδάσκαλοι της Σοφίας. Αυτό θα το κατορθώσουν αφού πρώτα κατανικήσουν όλα τα εμπόδια και τις δυσκολίες, με τη δύναμη της ίδιας της ψυχής τους. Με αυτό τον τρόπο απαλλάσσουν το Διδάσκαλο, που τυχόν εργάζεται τώρα μέσα στον κόσμο, για ανώτερο και διαφορετικό έργο.
7. Μια εσωτερική σχολή είναι συνεπώς, το μέσον δια του οποίου η ζωή του μαθητή επικεντρώνεται στην ψυχή. Ούτε ο φυσικός κόσμος, ούτε ο συναισθηματικός ούτε ο νοητικός κόσμος αποτελούν πλέον γι αυτόν τις σφαίρες της κύριας δράσης του. Συνιστούν απλώς το πεδίο της υπηρεσίας του. Η προσωπικότητά του γίνεται το μέσον δια του οποίου η ψυχή δύναται να υπηρετεί. Μαθαίνει να εργάζεται αποκλειστικά σε πνευματικά επίπεδα

και η συνείδησή του επικεντρώνεται σταθερά στη ψυχή και στο Ασραμ του Διδασκάλου του. Η εσωτερική σχολή τον διδάσκει πως να το επιτύχει αυτό, πως να κάνει επαφή με τη ψυχή του, πως να ζει σαν ψυχή, πως να αναγνωρίζει έναν Διδάσκαλο και πως να εργάζεται στον όμιλο ενός Διδασκάλου. Μαθαίνει την τεχνική με την οποία μπορεί να δέχεται εντυπώσεις από τον Διδάσκαλο του και να ανταποκρίνεται στις προθέσεις του ομίλου, κι έτσι να γίνεται διαρκώς πιο ευαίσθητος προς το Σχέδιο πάνω στο οποίο ο Διδάσκαλός του και το Ασραμ δεσμεύτηκαν να συνεργαστούν. Διδάσκεται πως να εκτελεί το μέρος του ώστε να ανυψωθεί η συνείδησή της φυλής. Το κάνει αυτό συνειδητά χρησιμοποιώντας άμεσα τον εξασκημένο του νου μέσον της κυριαρχημένης συναισθηματικής του φύσης και του ανταποκρινόμενου φυσικού του εγκεφάλου. Αποκτά την ικανότητα να παίζει τον δύσκολο διπλό ρόλο του Μαθητή – να ζει δηλαδή σαν ψυχή μέσα στην ζωή της καθημερινότητας, και να εργάζεται συνειδητά σε σχέση με την Ιεραρχία.

Υπάρχουν πολλοί ακόμη ορισμοί για μία εσωτερική σχολή, αλλά διάλεξα τους απλούστερους από αυτούς και ιδίως εκείνους, που πρέπει πρώτα να κατανοηθούν αν είναι να γίνει σωστή πρόοδος. Ο μαθητής οδηγείται βήμα το βήμα πάνω στην Ατραπό, ωσότου έλθει ο καιρός που θα είναι έτοιμος γι' αυτές τις μεγάλες επεκτάσεις της συνείδησης, που αποκαλούμε «Μύησεις». Τότε αρχίζει πλέον να βαδίζει την Ατραπό της Μύησης συνειδητά. Με αυτή την Ατραπό θα εξοικειωθεί το ευρύτερο κοινό από τις εσωτερικές σχολές του μέλλοντος.

Η Σχολή Αρκέην φιλοδοξεί να ανταποκριθεί στα ανωτέρω επτά γνωρίσματα όλων των εσωτερικών σχολών. Δεν ασχολείται με την προετοιμασία μαθητών για μύηση και ποτέ δεν ασχολήθηκε με αυτό. Προσπαθεί να εξασκήσει τους μαθητές της ώστε να κάνουν τις προκαταρκτικές επαφές και να εργαστούν σαν αληθινοί εξυπηρετητές στον κόσμο. Δεν υπάρχει καμία εσωτερική σχολή στον κόσμο σήμερα που να προσφέρει αληθινή εξάσκηση για μύηση. Εκείνες οι σχολές που ισχυρίζονται πως είναι τέτοιες, εξαπατούν τον κόσμο. Εξάσκηση στην ζωή της μαθητείας, ακαδημαϊκού τύπου μπορεί να δοθεί και δίνεται. Ομως η αληθινή άσκηση της ζωής του μνημένου, πρέπει να βιώνεται προσωπικά αλλά και με επαφές στον κόσμο της πνευματικής ύπαρξης.

II. Πως σχηματίζεται μία εσωτερική σχολή

Μια εσωτερική σχολή δεν σχηματίζεται επειδή κάποιος Διδάσκαλος διατάζει ένα μαθητή να την σχηματίσει. Ο μαθητής που ξεκινά μία τέτοια σχολή προπαρασκευαστικού αποκρυφισμού το κάνει τελείως με δική του θέληση. Είναι το καθορισμένο έργο που ο ίδιος διάλεξε. Έχει υπηρετήσει όσο καλύτερα μπορούσε στο Ασραμ κάποιου Διδασκάλου. Γνωρίζει την παγκόσμια ανάγκη. Είναι πολύ ανυπόμονος να υπηρετήσει. Έχει πλήρη επίγνωση της συνεχούς διδασκαλίας και των μεθόδων υπό τις οποίες διδάχτηκε και προχώρησε ο ίδιος πάνω στην Ατραπό. Είναι συνεπώς, ένας συνειδητός εργάτης, πολύ καλά ενημέρος του καθήκοντός του ως μαθητής, που βρίσκεται σε επαφή με τη ψυχή του, και γίνεται ολοένα πιο ευαίσθητος στην εντύπωση του Διδασκάλου. Συνήθως, δεν σχεδιάζει να ιδρύσει καμία εσωτερική σχολή. Καμία καθορισμένη και σχεδιασμένη οργάνωση δεν σχηματίζεται στο νου του. Απλώς ανυπομονεί να εκπληρώσει τη γύρω του ανάγκη. Ενεκα του ότι βρίσκεται σε επαφή με την ψυχή του, και στην περίπτωση των πιο προχωρημένων μαθητών, σ' επαφή με τον Διδάσκαλο και το Ασραμ, η καθημερινή ζωή του αποβαίνει μαγνητική, ακτινοβόλος και δυναμική και συνεπώς προσελκύει εκείνους που ο ίδιος μπορεί να βοηθήσει, μαζεύοντάς τους γύρω του. Γίνεται το κεντρικό σημείο ζωής σ' ένα ζωντανό οργανισμό και όχι ο αρχηγός οργάνωσης. Σε τούτο ακριβώς συνίσταται η διαφορά ανάμεσα στο έργο ενός καλοπροαίρετου ζηλωτή και του εξασκημένου μαθητή. Ο κόσμος είναι γεμάτος από οργάνώσεις που επί κεφαλής έχουν κάποιο πρόσωπο, του οποίου τα κίνητρα συνήθως είναι γερά, αλλά οι μέθοδοι προσέγγισης προς εκείνους που επιζητά να υπηρετήσει είναι μέθοδοι του εμπορικού κόσμου. Μπορεί έτσι να

δομείται μια επιβοηθητική και χρήσιμη οργάνωση, αλλά δεν ιδρύεται εσωτερική σχολή. Ένας μαθητής γίνεται το κέντρο κάποιου ζωντανού, ακτινοβόλου ομίλου, ο οποίος μεγαλώνει και πετυχαίνει τον σκοπό του εξαιτίας της ζωής στο κέντρο του, που αναπτύσσεται από τα μέσα προς τα έξω. Είναι η δύναμη της ίδιας της ζωής του που εξασφαλίζει την επιτυχία και όχι ο κάθε λογής μηχανισμός διαφήμισης ή καταξίωσης, που σπάνια μπορεί να γίνει κάτι περισσότερο από μια εμπορική επιτυχία.

Οι άνθρωποι ανταποκρίνονται στον τόνο που αντηχεί και στις αλήθειες που διδάσκονται, και η επιρροή του ομίλου σταθερά αυξάνει, μέχρι που ο μαθητής να γίνει υπεύθυνος κάποιου ομίλου ζηλωτών. Αντιστοίχως ανάλογη προς την έκταση της επαφής με την ψυχή, την ευαισθησία της ανταπόκρισής του στις εισηγήσεις του Διδασκάλου και την εντύπωση του Ασραμ με το οποίο συνδέεται, θα είναι και η δύναμη και η χρησιμότητα του ομίλου με τον οποίον εργάζεται ο μαθητής. Σιγά-σιγά θα συγκεντρώσει γύρω του όσους μπορούν να βοηθήσουν στη διδασκαλία, και η επιτυχία της υπηρεσίας του θα εξαρτηθεί κυρίως από τη σοφία και τη διάκριση την οποία επιδεικνύει στην εκλογή των βοηθών του. Δεν εξασκεί καμιά αυθεντία πάνω στον όμιλο ή στους βοηθούς του, εκτός από την αυθεντία της μεγαλύτερης γνώσης, σοφίας και φωτός. Αυτό τον καθιστά ένα αταλάντευτο σημείο δύναμης ενώπιον του οποίου οι κατώτερες ερμηνείες και μέθοδοι καταρρέουν και απορρίπτονται. Αυτός διδάσκει ορισμένες αναλλοίωτες αποκρυφιστικές αρχές, πάνω στις οποίες, ολόκληρος ο όμιλος, εκγυμνάζεται να εμμένει. Όμως αυτό μπορούν να το κάνουν εύκολα και χωρίς αμφισβητήσεις. Διότι είναι ακριβώς εκείνες οι αρχές που τους προσείλκυσαν στο έργο. Παρακολουθεί τους βοηθούς του για να διαπιστώσει τυχόν σημεία πνευματικής ανέλιξης, τους αναγορεύει σε πιο υπεύθυνες θέσεις όσο οι ενδείξεις γίνονται εμφανέστερες. Ζει διαρκώς ανάμεσά τους ως μαθητευόμενος και συμμαθητής, που βαδίζει την οδό μαζί με εκείνους που πρέπει να διδαχτούν. Η ταπεινοφροσύνη είναι ο βασικός τόνος του αληθινού εσωτερικού ηγέτη, επειδή η ταπεινοφροσύνη δείχνει προοπτικά το ποιόν του και την ύπαρξη κάποιας αίσθησης αναλογίας και μέτρου. Αυτά όλα τον διδάσκουν ότι κάθε βήμα προς τα εμπρός στη πνευματική ζωή, αποκαλύπτει ακόμα περισσότερα στάδια, που πρέπει να κυριαρχηθούν. Η διαφορά ανάμεσα στον εξασκημένο μαθητή και τον νεόφυτο, είναι ότι ο τελευταίος έχει πιο στενή προοπτική και τείνει να νομίζει πως η οδός είναι ευκολότερη απ' ό,τι πραγματικά είναι. Δηλαδή υπερεκτιμά τον εαυτό του. Όμως ο μαθητής ατενίζει ένα αχανές όραμα και γνωρίζει καλά πόσα είναι αυτά που πρέπει να γίνουν, προτού το όραμα γίνει πραγματικότητα.

Οι εσωτερικές σχολές μπορούν να χωριστούν σε διάφορες κατηγορίες, που εξαρτώνται από το σημείο ανάπτυξης του δασκάλου. Ακριβώς επειδή υποσυνείδητα αντιλαμβάνεται αυτό το γεγονός, ο μετρίου πνευματικού αναστήματος ηγέτης τείνει να προωθεί φορτικά το έργο του και επιχειρεί να προσελκύει προσοχή πάνω στις προσπάθειες του με θορυβώδεις αξιώσεις, προσποιούμενος δήθεν οικειότητα με τον Διδάσκαλο, και μερικές φορές με ολόκληρη την Ιεραρχία, και με αυτό τον τρόπο έχει την απαίτηση να τον αναγνωρίσουν. Όλα αυτά υποδηλώνουν αρχάριο, και χρειάζεται να ξέρει ότι η αληθινή εσωτερική σχολή ξεκινά πάντοτε από κάποιον Μαθητή, και ότι η σχολή προέρχεται από την προσπάθεια του ίδιου να υπηρετήσει και δεν είναι αποτελεί πεδίο δράσης και έκφρασης του Διδασκάλου. Μόνο ο μαθητής είναι υπεύθυνος για την επιτυχία ή την αποτυχία της σχολής. Οι Διδάσκαλοι δεν είναι υπεύθυνοι για τις υπάρχουσες σχολές ή για τις ήδη ιδρυόμενες. Δεν καθιερώνουν τρόπους εργασίας ούτε καταρτίζουν πρόγραμμα. Όσο ο μαθητής-ηγέτης βρίσκεται συνειδητά και ταπεινά σ' επαφή με τον Διδάσκαλο και το Ασραμ του, η δύναμη του εσώτερου ομίλου θα διαχύνεται μέσω της σχολής. Θα φαίνεται να εκπέμπει πνευματικό φως και σοφία. Δεν θα λαμβάνει μορφές πειθαναγκασμού, εντολών και διαταγών ούτε της μετάθεσης της ευθύνης από τον αρχηγό στον Διδάσκαλο. Ο μαθητής παίρνει δικές του αποφάσεις, εκγυμνάζει τους δικούς του βοηθούς, καταρτίζει τα δικά του προγράμματα, ερμηνεύει την Προαιώνια Σοφία, αντίστοιχα προς το φως που βρίσκεται εντός του και εποπτεύει την εκγύμναση που παρέχεται

στους σπουδαστές. Όσο πιο προχωρημένος είναι ο μαθητής, τόσο λιγότερο ομιλεί για τον Διδάσκαλο του και τόσο περισσότερο υποδεικνύει τον δρόμο προς την Ιεραρχία, τονίζει την ευθύνη εκάστου και τηρεί τις βασικές αποκρυφιστικές αρχές.

Θα μπορούσαμε να διαχωρίσουμε τις σχολές στον κόσμο σήμερα σε τρεις ομάδες:

1. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός των αποκαλουμένων εσωτερικών σχολών που ιδρύονται από ζηλωτές. Θέλουν να βοηθήσουν τους συνανθρώπους τους και εξωθούνται προς αυτό από αγάπη στη διδασκαλία, κάποιο μέτρο αγάπης για την ανθρωπότητα και κάποια προσωπική φιλοδοξία. Σε τελική ανάλυση, οι μέθοδοί τους είναι εξωτερικές. Η εκγύμναση που προσφέρουν βασίζεται πάνω σε ότι είναι ήδη γνωστό κι έχει δοθεί, γιατί διδάσκουν λίγα πράγματα που είναι καινούργια, αδιάφορο πως τα παρουσιάζουν κατά βαθμούς και κατά μυστήριο. Χρησιμοποιούν τα συνηθισμένα βιβλία πάνω στον αποκρυφισμό ή εκδίδουν δικά τους εγχειρίδια μέσα από τα γραμμένα βιβλία, συχνά προτιμώντας τις θεαματικές και ασήμαντες λεπτομέρειες, αλλά παραλείποντας αυτό που είναι όντως πνευματικό και ουσιώδες. Διαφημίζουν τις σχολές τους με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, και τονίζουν συχνά μια εμπορική πλευρά. Απαιτούν υπακοή και βλέπουν με δυσμέμεια και επίκριση τις άλλες σχολές, διδάσκοντας την αποκλειστική προσκόλληση στον ηγέτη και πίστη στην όποια ερμηνεία της αλήθειας κάνει αυτός. Οπωσδήποτε επιτελούν ένα χρήσιμο έργο ως προς τις μάζες, καθώς τις εξοικειώνουν με το γεγονός της ύπαρξης των Διδασκάλων και της μυστικής δοξασίας και προσφέρουν ευκαιρία για πνευματική ανάπτυξη. Κατέχουν μια συγκεκριμένη θέση μέσα στο σχέδιο της Ιεραρχίας, αλλά δεν είναι εσωτερικές σχολές και οι αρχηγοί τους δεν είναι μαθητές (disciples). Είναι ζηλωτές πάνω στην Ατραπό της Δοκιμασίας και όχι πολύ προχωρημένοι.
2. Υπάρχει επίσης ένας ορισμένος αριθμός εσωτερικών σχολών, που ιδρύθηκαν από μαθητές, οι οποίοι μαθαίνουν μέσα από την προσπάθειά τους να βοηθούν τον ομίλο τους, πως να διδάσκουν και να υπηρετούν. Αυτές οι σχολές, σε σύγκριση μ' εκείνες στον πρώτο όμιλο, είναι λίγες σε αριθμό και πιο ολιγομελείς, διότι ο ηγέτης τηρεί πιο πιστά τους αποκρυφιστικούς κανόνες και προσπαθεί να προσαρμοστεί στις πνευματικές απαιτήσεις. Δοκιμάζει να διδάξει ταπεινά και χωρίς αξιώσεις. Έχει την επίγνωση του ότι κι αυτός ο ίδιος φθάνει αραιά στη γνώση της ψυχής, και ότι η επαφή του με τον Διδάσκαλο δεν είναι ακόμη πολύ συχνή. Συνήθως παρουσιάζει την αλήθεια ακαδημαϊκά και θεολογικά, αλλά όχι πάντως τόσο συχνά προσωπικά και δογματικά. Η επίδραση και η ακτινοβολία του δεν είναι ακόμη πολύ ισχυρές, αλλά παρακολουθείται από τον Διδάσκαλο, γιατί είναι δυναμικά ενεργός και μπορεί κανείς να τον εμπιστευθεί για να μάθει, συνήθως πάντως από τα λάθη του. Αγγίζει ένα πολύ πιο στενό κοινό από τον πρώτο θορυβώδη όμιλο, αλλά προσφέρει μια πιο δυναμική εκγύμναση και προσαρμόζει τους αρχάριους στα ουσιώδη της Προαιώνιας Σοφίας. Το έργο του βρίσκεται στο ενδιάμεσο του έργου που προσφέρουν οι όμιλοι που τώρα σχηματίζονται και των παλαιών ομίλων.
3. Κατόπιν έχουμε την τωρινή εμφάνιση των νεώτερων εσωτερικών σχολών. Αυτές ιδρύονται από πιο προχωρημένους μαθητές. Αυτό συμβαίνει κατ' ανάγκην έτσι διότι το επιτελούμενο έργο είναι πολύ δυσκολότερο. Χρειάζεται να αντιλήσει μια τόσο καθαρή νότα, ώστε να γίνεται προφανής η διάκριση μεταξύ του παλιού και του νέου προκειμένου να παραδοθούν ορισμένες νέες αλήθειες και ερμηνείες. Αυτή η νέα και πιο προχωρημένη παρουσίαση θα θεμελιώνεται πάνω στις παλαιές αλήθειες, πλην όμως αυτές θα ερμηνεύονται διαφορετικά. Έτσι θα εφελκύνουν ανταγωνισμό από τις παλαιές σχολές. Αυτοί οι πιο προχωρημένοι μαθητές έχουν ισχυρότερη ακτινοβολία και πολύ ευρύτερη επίδραση, και το έργο τους αποβαίνει παγκόσμιο σε έκταση. Δεν έχουν κατά νου τον ανταγωνισμό ούτε απορρίπτουν τους παλαιότερους ομίλους. Εφελκύνουν όμως την ανταπόκριση πολλών μέσα σε εκείνους

τους ομίλους, που ξεπέρασαν τους παλαιούς τρόπους και αναμένουν τη νέα προσέγγιση στον Θεό και είναι έτοιμοι για μια πιο πνευματική κλήση. Στη συνέχεια τρέπονται σε εστιακά σημεία πνευματικής δραστηριότητας μέσα στους παλαιούς ομίλους και στο περιβάλλον τους. Αυτό οδηγεί σε τρία γεγονότα

- α. Οι παλαιοί όμιλοι απορρίπτουν εκείνους που ανταποκρίνονται στη νεώτερη εσωτερική διδασκαλία και τους αναγκάζουν να αποχωρήσουν από τις τάξεις τους.
- β. Οι νέες σχολές αρχίζουν να σχηματίζονται δια μέσου αυτής της απόρριψης και σε ανταπόκριση προς στη διδασκαλία, η οποία κηρύσσεται από τον πιο δυνατό και αμερόληπτο μαθητή.
- γ. Το γενικό κοινό ενημερώνεται για τη νέα κίνηση κι έτσι προβάλλει ένα πλατιά διαδομένο ενδιαφέρον προς όσα είναι εσωτερικά και έχουν σχέση με την Ιεραρχία.

Οι μαθητές αυτοί, που τους εμπιστεύτηκαν το δύσκολο έργο της έναρξης των νέων σχολών, είναι γνωστοί με τον όρο παγκόσμιοι μαθητές. Η επίδρασή τους ασκείται προς κάθε κατεύθυνση κι έτσι φέρνουν αναταραχή και αναστάτωση στις παλαιές σχολές. Με αυτό τον τρόπο αποδεσμεύουν εκείνους που είναι έτοιμοι για τις νεώτερες διδασκαλίες, δημιουργώντας νέες σχολές, ενδιάμεσες μεταξύ των παλαιών και των μελλοντικών Σχολών της Μύησης. Κάνουν παντού εντύπωση στη συνείδηση των ανθρώπων, κι έτσι διευρύνουν την αντίληψη του ευρύτερου κοινού, παρουσιάζοντας στην ανθρωπότητα νέες ιδέες και ανανεωμένες ευκαιρίες. Αυτό γίνεται σήμερα. Συνεπώς οι μελετητές χρειάζεται να μάθουν να διακρίνουν το έργο του ζηλωτή με καλή πρόθεση, όταν θεμελιώνει μια σχολή εσωτερισμού για αρχάριους, από το έργο ενός μαθητή που μαθαίνει να διδάσκει, αλλά και από το έργο των παγκόσμιων μαθητών, που καταλύουν τους παλαιούς τρόπους και θεσπίζουν νέες και πιο κατάλληλες μεθόδους διδασκαλίας της απόκρυφης αλήθειας. Η Σχολή Αρκέην αποτελεί τμήμα της τελευταίας αυτής παγκόσμιας προσπάθειας.

Υπάρχουν επίσης ορισμένες ψευδοσχολές, αλλά γνωστές και περιβόητες, που προσελκύουν τον μη νοήμονα και τον περίεργο. Ευτυχώς σημειώνουν ένα πολύ σύντομο κύκλο επίδρασης. Η βλάβη που προξενούν, καθώς διαστρεβλώνουν τη διδασκαλία και παρέχουν ψευδείς εικόνες περί των Διδασκάλων και της Ατραπού, προσωρινά είναι μεγάλη, αλλά πρακτικά η δύναμή τους δεν έχει καθόλου διάρκεια. Ενώ οι προηγούμενοι τρεις τύποι σχολών προσφέρουν έργο καλό και καλύπτουν την ανάγκη όσων ανταποκρίνονται στον τόνο τους. Ωστόσο οι παλαιές σχολές ξεψυχούν. Εκείνες του δεύτερου ομίλου θα είναι δραστήριες για πολύ χρόνο, καθώς παρέχουν τη στοιχειώδη καθοδήγηση και εκγυμνάζουν τους μαθητές στις μεθόδους του έργου και της υπηρεσίας. Ο τελευταίος, και νεώτερος τύπος σχολής, θα συνεχίσει να υπάρχει, θα αυξάνει σε δύναμη και θα προετοιμάζει τους μαθητές της Νέας Εποχής για τις μελλοντικές Σχολές της Μύησης.

Οι αλήθειες που διδάσκονται στις αληθινές εσωτερικές σχολές

Πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές από τις αλήθειες που ως τώρα μεταδιδόντουσαν κάτω από τον όρο «εσωτερικές», είτε ποτέ δεν υπήρξαν τέτοιες, είτε σήμερα πια είναι εντελώς εξωτερικές. Οι εσωτερικές αλήθειες του παρελθόντος δηλαδή τράπηκαν σε εξωτερικές θεμελιώδεις αλήθειες του παρόντος. Στη διάρκεια της περασμένης εκατονταετίας, οι εσωτερικές δοξασίες και η μυστική διδασκαλία της προαιώνιας Σοφίας – που συχνά δίνονταν στο κοινό μετά από ένορκη υπόσχεση μυστικότητας – έχουν γίνει πια κοινό κεκτημένο. Η ανθρώπινη φύση, όπως την δίδασκαν στις μυστηριακές σχολές του παρελθόντος και με τη δική τους ορολογία, έχει πλέον αναγνωρισθεί ως η σύγχρονη ψυχολογία. Με τα μυστήρια του αστρικού σώματος, του αιθερικού σώματος, και του νοητικού σώματος, απασχολούνται σήμερα τα πανεπιστήμιά μας,

στους κλάδους της ψυχολογίας, όπου πραγματεύονται τη ζωτικότητα του ανθρώπου όντος, τη συναισθηματική του φύση και το νου. Η δοξασία για τους Διδασκάλους, που ήταν ένα μυστικό που το φύλαγαν αυστηρά, σήμερα συζητείται δημόσια από βήματος σε κάθε μεγάλη μας πόλη. Ο δρόμος του διαλογισμού και της τεχνικής του, ήταν θέματα που φυλάγονταν αυστηρά και το κοινό διδασκόταν ότι τέτοιες διδασκαλίες ήταν επικίνδυνες. Σήμερα, η ιδέα αυτή απλώθηκε και πλήθος ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο διαλογίζεται, ευθυγραμμίζεται και φτάνει σ' επαφή και γνώση της ψυχής. Καθώς η αλήθεια ήταν συγκαλυμμένη και κρυμμένη πίσω από έναν αχανή όγκο δευτερεύουσας διδασκαλίας, το ενδιαφέρον του αναζητητή ξεστράτιζε, και την προσοχή του απορροφούσε η προσκόλληση σε φαινόμενα, μιας και τους απέδιδαν υπερβολική σημασία. Ο τρόπος της στάσης (η ασάνα), η χρήση αρχαίων τύπων, λέξεων και μάντραμ, οι αναπνευστικές ασκήσεις, οι μυστηριακοί υπαινιγμοί σχετικά με την ανύψωση των πυρών της κουνταλίνης, η αφύπνιση των κέντρων και άλλες γοητευτικές όψεις του δευτερεύοντος αποκρυφισμού, έκαναν τους ανθρώπους να παραβλέπουν το γεγονός ότι πολλά από τα πιο πάνω, όντας στο βασίλειο των φαινομένων, αφορούν στο φυσικό σώμα, την ορθή προσαρμογή του, τη ζωτικότητα και ενεργοποίηση του, και ότι καταγίνονται με αποτελέσματα και όχι με τα ουσιώδη αίτια των αποτελεσμάτων. Όλα αυτά τα φαινομενικά αποτελέσματα θα αναπτυχθούν φυσιολογικά, με ασφάλεια, σωφροσύνη και αυτόματα, όταν ο εσωτερικός άνθρωπος – συναισθηματικός και νοητικός – θα είναι σ' επαφή με τον πνευματικό κόσμο και θα αρχίζει να λειτουργεί ως όν πνευματικό. Η δευτερεύουσα αυτή προσέγγιση στην αλήθεια έχει προξενήσει μεγάλη βλάβη στο σκοπό του πραγματικού αποκρυφισμού, κι έχει κυριολεκτικά ταλάνισει και τις καλύτερες διάνοιες πάνω στο πνευματικό πεδίο.

Στις σχολές, που τώρα σχηματίζονται, αποδίδεται έμφαση στην επίγνωση της ψυχής, στην πνευματική γνώση και κατανόηση των ανωτέρων δυνάμεων, στην απευθείας και με εμπειρία γνώση της πνευματικής Ιεραρχίας, που κυβερνά τη ζωή του πλανήτη μας, στην ως ένα μέτρο κατανόηση (που αυξάνει προοδευτικά) της Θείας Φύσης και του Σχεδίου, το οποίο, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ολοένα και περισσότερο ρυθμίζει τις παγκόσμιες υποθέσεις. Οι νόμοι που κυβερνούν το άτομο, την ανθρωπότητα και τα βασίλεια στη φύση μελετούνται και ολόκληρη η Επιστήμη των Σχέσεων (όπως ανεπίσσει στον εξελισσόμενο μας κόσμο) αποσπά το πρακτικό ενδιαφέρον του μαθητή. Καθώς αυτός εδραιώνει ορθές σχέσεις με τον εαυτό του, με τον κόσμο της πνευματικής ύπαρξης, με τον κόσμο της ανθρώπινης διαβίωσης και με όλες τις μορφές της θείας ζωής, θα επέλθει αυτόματα και η αφύπνιση της δικής του φύσης. Τα κέντρα του θα αποβούν ζωτικές πηγές πνευματικής δύναμης, και ολόκληρη η σύσταση του θα καταλήξει σε ρυθμική δραστηριότητα και συναφή χρησιμότητα. Ωστόσο όλα αυτά θα επέλθουν συνεπεία της σωστής του προσαρμογής απέναντι στο Θεό και τον Άνθρωπο, με την ανεπίσσει κατανόηση του Θείου Σκοπού και με την εκμάθηση των διαφόρων επιστημονικών τεχνικών και νόμων, που καθορίζουν όλα τα φαινόμενα, συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπου.

Ανυπομονώ αυτό να γίνει σαφές. Η Σχολή Αρκέην, όντας μια από τις νεώτερες ενδιάμεσες σχολές, ασχολείται με τα συνήθη βασικά της μυστικής δοξασίας, αλλά μόνο και μόνο για να θεμελιώσει μια νέα, ανεπίσσει διδασκαλία. Οι αναπνευστικές ασκήσεις δίνονται μόνο ύστερα από εργασία μερικών χρόνων, και καμιά έμφαση δεν αποδίδεται σε αυτές, διότι η ορθή αναπνοή (όπως αυτή κατανοείται εσωτερικά) δεν εξαρτάται από τον έλεγχο πάνω στους πνεύμονες και τον αναπνευστικό εξοπλισμό, αλλά από τον σωστό προσανατολισμό και τη ρυθμική προσαρμογή της ζωής στην πνευματική τάξη και περίσταση.

Μελετά επίσης την ψυχολογία του εσώτερου ανθρώπου, το πώς δηλαδή ρυθμίζουν τα κέντρα το ζωτικό σώμα. Ομως τονίζεται η ψυχολογική όψη και όχι τα κέντρα. Αυτά θα λειτουργούν σωστά όταν θα υπάρχει υγιής σκέψη και ο άνθρωπος θα ζει επιτυχώς τη διπλή ζωή του μαθητή:

- Ορθή σχέση με τον κόσμο των ψυχών και την Ιεραρχία
- Ορθή σχέση με τους συνανθρώπους στην καθημερινή ζωή.

Οι νέες σχολές, ύστερα από μια προκαταρκτική εξοικείωση με τα συνήθη βασικά και μια περίοδο για εξακρίβωση του μέτρου της κατανόησης που διαθέτει ο σπουδαστής, μαζί με κάποια βασική καθοδήγηση στη φύση του διαλογισμού, θα διδάσκουν τα εξής θέματα:

1. Η Επιστήμη της Εντύπωσης – Διδάσκεται ο μαθητής να γίνεται ευαίσθητος σε εντυπώσεις που προέρχονται απ την ίδια του ψυχή και αργότερα από τον Διδάσκαλο και το Ασραμ. Διδάσκεται να ερμηνεύει ορθά αυτές τις εντυπώσεις, μέσον της εξασκημένης και φωτισμένης του διάνοιας και μαθαίνει να διακρίνει εκείνο που προέρχεται από τη δική του υποσυνείδητη φύση από εκείνο που τηλεπαθητικά καταγράφεται και προέρχεται από τον κόσμο της σκέψης και τις διάνοιες άλλων ανθρώπων και από εκείνο που προέρχεται από τον κόσμο του πνευματικού όντος.

2. Η Επιστήμη της Ενοποίησης – Μέσον αυτής διδάσκεται ο μαθητής την ολοκλήρωση και τον συντονισμό. Την επαφή και συγχώνευση ψυχής και προσωπικότητας, κι αργότερα, την απ' ευθείας σχέση μεταξύ της ανώτατης πνευματικής όψης και του προσωπικού εαυτού. Αυτό οδηγεί, κατά τη σειρά της διαδικασίας, στην σταθερή ανέλιξη της συνείδησης και προετοιμάζει τον σπουδαστή ώστε να μπορεί να επωφεληθεί από τη διδασκαλία που θα παραδίδεται στις Σχολές της Μύησης. Επίσης μελετάται η φύση της Μύησης, ως εκφράζουσα μεγάλες διευρύνσεις συνείδησης και ως αποτέλεσμα (ευατο)διευθυνόμενων ολοκληρώσεων.

3. Η Φύση της Ιεραρχίας – Μαθαίνει πως μπορεί κανείς να έρθει απ' ευθείας σ' επαφή με την Ιεραρχία και να τη γνωρίσει, εφόσον μετέλθει την αναγκαία εκγύμναση και ασκητική. Αυτά πρέπει να τα επιλέγει και να τα επιβάλλει στον εαυτό του από μόνος του και πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τη φύση και τον βαθμό της ανάπτυξης του μαθητή. Παρουσιάζονται οι διάφοροι βαθμοί της Ιεραρχίας, διδάσκεται η φύση των μύησεων που θα έχει να λάβει και μελετάται το έργο του Χριστού, ως κεφαλής της Ιεραρχίας. Έτσι ο μαθητής αποκτά μια καθαρή εικόνα περί του εσωτέρου ομίλου, που είναι και ο στόχος του.

4. Η Επιστήμη του Διαλογισμού – Τις τεχνικές και τα διάφορα στάδια της (ευθυγράμμιση, συγκέντρωση, διαλογισμός, θεώρηση, φώτιση και έμπνευση) την κατακτά σιγά-σιγά ο μαθητής, κι έτσι ελέγχει την ορθή χρήση του νου και της σκέψης, και έτσι γίνεται ικανός να διερμηνεύει ορθά τα πνευματικά φαινόμενα. Μαθαίνει τη σημασία της φώτισης με τα επτά της στάδια και αρχίζει (με αυξανόμενη αποτελεσματικότητα) να ζει την εμπνευσμένη ζωή ενός Υιού του Θεού.

5. Οι Νόμοι του Πνευματικού Κόσμου – Αυτούς μελετά ο μαθητής και μαθαίνει να τους εφαρμόζει στον εαυτό του, στις συνθήκες του κόσμου και στην ανθρωπότητα. Αυτοί οι Νόμοι περιλαμβάνουν, μεταξύ πολλών άλλων:

- α. Το Νόμο Αιτίου και Αποτελέσματος
- β. Το Νόμο της Μετενσάρκωσης
- γ. Το Νόμο της Εξέλιξης
- δ. Το Νόμο της Υγείας

Αυτοί οι νόμοι αφορούν την εκδήλωση του κόσμου των πνευματικών αξιών και την εξωτερίκευση του μέσον του κόσμου των υλικών φαινομένων.

6. Το Σχέδιο – Η Ιεραρχία το εποπτεύει. Αυτό βρίσκεται πίσω από όλα τα γεγονότα του πλανήτη, προάγοντας τον θείο σκοπό. Οδηγείται η προσοχή των μαθητών σε αυτό και μελετάται το πως λειτούργησε στο παρελθόν ώστε να φέρει την ανθρωπότητα στο σημερινό φάση ανάπτυξης. Τα γεγονότα του παρόντος διερευνώνται με όρους του Σχεδίου του Θεού και διερμηνεύονται ως προοίμιο του μέλλοντος. Εξετάζεται επίσης σοβαρά το αμέσως επόμενο βήμα και εφελκείται η ενεργός συμμετοχή του μαθητή. Αργότερα, όταν ο μαθητής καταστεί ενσυνείδητο και ενεργό μέλος της Ιεραρχίας, εξοικειώνεται με τις γενικές γραμμές του Θείου Σκοπού και δύναται πλέον να συνεργάζεται με νοημοσύνη στο άμεσο έργο.

7. Τις Ενέργειες και Δυνάμεις – Αυτές αποτελούν την ουσία της δημιουργίας και πρέπει να κατανοηθούν και τελικά να ελεγχθούν. Μαθαίνει ο μαθητής ότι κάθε τι που εκδηλώνεται πάνω στον πλανήτη μας και μέσα σε αυτόν, δεν είναι τίποτα άλλο παρά άθροισμα δυνάμεων, που γεννούν μορφές και ότι τα πάντα είναι κίνηση και ζωή. Κατόπιν μαθαίνει να προσκαλεί μια ανώτερη ενέργεια, την ενέργεια της ψυχής, ώστε να ελέγχει αυτές τις δυνάμεις. Σπουδάζει τη φύση του πνεύματος, της ψυχής και της ύλης, που συνήθως ονομάζει ζωή, συνείδηση και μορφή ή ζωή, ιδιότητα και εμφάνιση, κι έτσι επιτυγχάνει να έχει κάποια ενόραση της φύσης της Θείας Τριάδας και της ηλεκτρικής φύσης όλων των φαινομένων, περιλαμβανομένου και του ανθρωπίνου όντος.

8. Την Εσωτερική Ψυχολογία – Αυτή επίσης θεωρείται ότι παίζει σημαντικό ρόλο. Μετατοπίζει την προσοχή από την υλιστικότερη παρουσίαση των παλαιών σχολών του εσωτερισμού που δίνουν έμφασή στα πεδία, στην υλική μέθοδο δόμησης και στη σύσταση των μορφών. Στις νέες σχολές έμφαση θα δίνεται στη φύση της ψυχής μέσα στη μορφή και πάνω σε εκείνο τον δημιουργικό παράγοντα, που κατεργάζεται τον υλικό κόσμο. Μελετώνται οι επτά κυριότεροι τύποι ανθρώπων. Ερευνώνται τα χαρακτηριστικά τους, καθώς και η σχέση τους με τις επτά ομάδες στις οποίες διαιρείται η Ιεραρχία και τις επτά μεγάλες Ακτίνες ή Ενέργειες, (τις εκπορεύσεις που η Βίβλος τις αποκαλεί τα «Επτά Πνεύματα ενώπιον του Θρόνου του Θεού»). Έτσι γίνεται πρόδηλη η σύνθεση ολόκληρης της εκδήλωσης και μπορεί να φανεί καθαρά η θέση του μέρους μέσα στο σύνολο.

Υπάρχουν βεβαίως πολλά δευτερεύοντα θέματα για τα οποία ο μαθητής πρέπει κάτι να γνωρίσει, πριν εισαχθεί στις μελλοντικές σχολές Μύησης, όμως τα ανωτέρω δίνουν το περίγραμμα, το γενικό πρόγραμμα, που θα έχουν οι νεώτερες σχολές. Η Σχολή Αρκέην προσπαθεί να προσφέρει μία γενική εισαγωγή σε αυτά τα βασικά θέματα κατά τρόπον ώστε ο μαθητής να είναι σε θέση να επωφεληθεί από τον όλο πλούτο της γνώσης που βρίσκεται καταγραμμένη στα βιβλία και από τη διδασκαλία που θα παρουσιαστεί στο υπόλοιπο μέρος αυτού του αιώνα. Πρώτα απ' όλα ο μαθητής θα πρέπει να αποκτήσει μια γενική ιδέα της όλης εσωτερικής διδασκαλίας. Θα μάθει λοιπόν σε ποία, από τις πολλές κατευθύνσεις, πρέπει να κλίνει ως άτομο. Έχει να μάθει να εφαρμόζει με πρακτικό τρόπο τη διδασκαλία. Να μετουσιώνει τη θεωρία σε πράξη και να υποδεικνύει στον εαυτό του την ανάγκη και τη δυνατότητα της παραμονής του στον κόσμο της πραγματικότητας. Τότε θα αναγνωρίσει πως σχετίζονται όλα τα γεγονότα, προσωπικά, ανθρώπινα και πλανητικά. Την αιτία και την προέλευσή τους. Καθώς θα αποκτά γνώση της εσωτερικής ψυχολογίας και θα μπορεί να ελέγχει μερικές από τις τεχνικές της διαδικασίας του διαλογισμού, θα βοηθείται ώστε να τοποθετεί τον εαυτό του στην ορθή θέση πάνω στην κλίμακα της εξέλιξης. Θα γνωρίζει τότε ποίο είναι το αμέσως επόμενο του βήμα και ο επόμενος του στόχος για ανάπτυξη. Θα γνωρίζει επίσης τι έχει να προσφέρει για εξυπηρέτηση της ανθρωπότητας και ποίον θα είναι ικανός να βοηθήσει.

Αρχίζει λοιπόν να συμμετέχει συνειδητά στο μεγάλο σχολείο της πνευματικής εμπειρίας. Σε αυτό το σχολείο βρίσκει τελικά απάντηση σε όλα τα ερωτήματα του και την λύση όλων των

προβλημάτων του. Ανακαλύπτει ότι το κύριο προαπαιτούμενο για να επιτύχει στο εσωτερικό έργο είναι η υπομονή, η επίμονη προσπάθεια, το όραμα και η ορθή κρίση με διάκριση. Με όλα αυτά και με ευαισθησία, χιούμορ, ανοικτό μυαλό, χωρίς φανατισμό, ο μαθητής θα έχει ταχεία πρόοδο πάνω στον «Φωτισμένο Δρόμο», όπως συχνά ονομάζεται η Ατραπός. Στο τέλος θα βρεθεί μπροστά στην Πύλη της Μύησης, πάνω στην οποία είναι γραμμένα τα λόγια του Χριστού: «Ζητάτε και θα δοθεί, ερευνάτε και θα αποκαλυφθεί, κρούετε και θα ανοιχθεί».

Η ανάγκη για εκπαιδευμένους εσωτεριστές σήμερα είναι επείγουσα. Εκείνοι που ενδιαφέρονται για εσωτερική εκπαίδευση πάνω στη γραμμή που δείχνουμε, μπορούν επίσης να ζητήσουν από τη Σχολή Αρκέην να προμηθευτούν το φυλλάδιο της Αλίκης Μπέιλη με τίτλο "Εσωτερική Εκπαίδευση στη Μεταβατική Περίοδο".

ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ
Suite 54
3 Whitehall Court
London
England SW1A 2EF